Διδακτικός διάλογος στο τρένο (Γέροντας Κλεόπας Ηλίε)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Μαΐου, 2016

Κάποτε ο π. Κλεόπας, όταν ακόμη ήταν απλός μοναχός, πήγε με το τρένο από το Πασκάνι προς το Μπακάου. Στο βαγόνι ήταν μόνος. Στην επόμενη στάση ανέβηκε μια ομάδα αξιωματικών του στρατού. Διηγείται ο γέροντας:

Εγώ έβλεπα την προσευχή μου.

Ένας από αυτούς έλεγε ειρωνικά πως θα πάει καλά το τρένο…

Εγώ δεν είπα τίποτε. Κοίταζα το Κύριε ελέησόν με.

Ένας άλλος είπε:

– Καλύτερα να μας πεί το παραμύθι του για τον Θεό, ότι ένας γέρος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, τα αστέρια και όλο το σύμπαν…

Εγώ δεν είπα τίποτα και συνέχισα την προσευχή μου. Τελικά ένας από αυτούς έρχεται μπροστά μου και μου λέει:

– Πάτερ, με συγχωρείτε, από πού είστε;

– Από τη μονή Συχάστρια, του είπα.

– Τι είστε, ιερέας, καθηγητής, ηγούμενος;

– Όχι, είμαι ένας απλός μοναχός.

– Δεν θέλετε να μας πείτε μερικά πράγματα για τον Θεό, γιατί εμείς στο σχολείο μάθαμε εντελώς διαφορετικά πράγματα.

– Κοιτάξτε, αν θα αρχίσω να σας πω την ιστορία με τον Θεό θα χρειαστεί πολύς χρόνος, διότι είναι μεγάλη.

Άρχισαν αυτοί να γελούν και να λένε:

– Πείτε μας, πάτερ, πείτε μας!

Ένας από αυτούς είπε:

– Δεν είναι άραγε παράλογο να πιστεύεις σε κάτι που δεν βλέπεις; Πώς να πιστέψω εγώ στον Θεό, αφού δεν τον βλέπω;

– Πριν σας απαντήσω, θα σας ζητήσω τον λόγο της τιμής σας, ότι οτιδήποτε και να σας πω, δεν θα στενοχωρηθείτε.

– Εντάξει, πάτερ, κανένα πρόβλημα.

– Λοιπόν, αρχίζω λέγοντας ότι όλοι που βρίσκεστε εδώ, σε αυτό το βαγόνι, είστε τρελοί!

– Χα, χα, χα, άρχισαν αυτοί να γελούν. Ακούστε τι λέει ο παπάς, μας έκανε τώρα και τρελούς!

– Ναι, και θα σας το αποδείξω. Πρώτα όμως να σας πω τι γράφει το Ψαλτήρι: «Είπεν άφρων εν καρδία αυτού ουκ έστι Θεός» (Ψαλ. 13:1). Εσείς λέτε ότι είναι τρελός εκείνος που πιστεύει σε κάτι που δεν βλέπει. Σας ερωτώ όμως εγώ, τον νου σας τον είδατε ποτέ; Δεν τον είδατε. Επομένως δεν πιστεύουμε στον νου αφού δεν τον είδαμε. Τι χρώμα έχει; Τι μορφή; Τι μέγεθος; Και όμως όλοι πιστεύουμε ότι υπάρχει!

Ή να σας ρωτήσω κάτι άλλο. Την ζωή την είδατε ποτέ; Πού είναι η ζωή στον άνθρωπο; Πώς την αναγνωρίζουμε; Την αναγνωρίζουμε από τις εκδηλώσεις της.

Έτσι είναι και με τον Θεό, πιστεύουμε ότι υπάρχει από τις εκδηλώσεις του.

Και μετά άρχισα να τους λέω για όλες τις εκδηλώσεις της ψυχής.

– Εσείς έχετε φαντασία;

– Ναι.

– Την είδατε ποτέ; Όχι!

– Έχετε οργή; Την είδατε ποτέ; Έχετε όρεξη; Και άλλες δυνάμεις, όπως θέληση, θλίψη, χαρά;

Μας λέει η Αγία Γραφή ότι ο άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού. Αναφέρεται όμως όχι στην εξωτερική μας μορφή αλλά στην εσωτερική, την ψυχική μας μορφή. Και όλες οι

δυνάμεις της ψυχής υπάρχουν παρ’ όλο που δεν τις βλέπει κανείς.

Η ύπαρξη της ψυχής αναγνωρίζεται από όλα τα ρεύματα της αρχαίας φιλοσοφίας. Την ψυχή όμως την είδατε ποτέ;

Με τις εκδηλώσεις της και με τις δυνάμεις της η ψυχή αναγνωρίζεται πολύ εύκολα. Επομένως πρέπει να αλλάξουμε αυτή την νοοτροπία, ότι δεν υπάρχουν πράγματα εκτός από αυτά που βλέπουμε.

Πολλοί άρχισαν να συμφωνούν, άλλοι είπαν θα το σκεφθούν με προσοχή και άλλοι έμειναν με αμφιβολίες.

Μετά λέει ένας γιατρός.

– Πάτερ, τι μας λες τώρα! Εγώ είμαι γιατρός. Κάνω εγχειρήσεις, πηγαίνω με τα εργαλεία μου σε όλο το σώμα, κόβω εδώ και 30 χρόνια και δεν βρήκα μέχρι τώρα την ψυχή του ανθρώπου· πώς να πιστέψω;

– Καλά, την ψυχή δεν την βρήκες. Τον πόνο όμως τον βρήκες; Υπάρχει πόνος;

– Υπάρχει, πάτερ!

– Δείξε μου τον πόνο!

– Μα ο πόνος δεν φαίνεται.

– Και τότε πώς θέλεις να δεις την ψυχή, η οποία είναι πνεύμα, αφού δεν μπορείς να δεις ούτε τον πόνο, που συνδέεται με τις σωματικές μας δυνάμεις;

– Χα, χα, γέλασαν οι άλλοι, σου την έφερε, έπεσες στην παγίδα σου. Πολύ έξυπνος είναι ο παπάς αυτός, έχει απάντηση για όλα.

Μετά αρχίζει ένας άλλος:

– Πάτερ, ξέρουμε ότι η Εκκλησία έχει έρθει σε ρήξη με την επιστήμη. Να, τώρα ο άνθρωπος πήγε στο φεγγάρι, θα πάει και στον Άρη. Η πρόοδος της επιστήμης ξεπερνά τις διδασκαλίες της θρησκείας.

– Πού πήγε; Στο φεγγάρι; Και λοιπόν, δεν κάνατε ΤΙΠΟΤΕ!…

Ξέρετε τι έκανε τώρα η επιστήμη; Όπως μία μέλισσα που μόλις τώρα βγήκε λίγο από την κυψέλη και έχει την εντύπωση ότι γνωρίζει όλον τον κόσμο! Αυτό έκανε και ο

άνθρωπος μέχρι τώρα. Βγήκε λίγο στο διάστημα και του φάνηκε ότι πήγε σε όλο το σύμπαν.

Το σύμπαν ομολογεί την ύπαρξη και τη δύναμη του Θεού που με την πρόνοιά Του και τις ενέργειές Του στηρίζει όλα που υπάρχουν στον κόσμο αυτό. Η δύναμη του Θεού φαίνεται από τον τρόπο με τον οποίο δημιούργησε το σύμπαν. Εσείς ξέρετε όλοι για την ύπαρξη της μεγάλης Άρκτου, της μικρής Άρκτου και του πολικού αστέρα. Η επιστήμη λέει ότι η απόσταση της μεγάλης Άρκτου από το πρώτο αστέρι της έως το τελευταίο είναι 1.300 έτη φωτός. Φανταστείτε λοιπόν τι μεγάλη είναι η απόσταση αυτή... Το αστέρι που βρίσκεται πιο κοντά στο ηλιακό μας σύστημα είναι το Άλφα Κενταύρου. Μέχρι εκεί η απόσταση είναι ένα εκατομμύριο έτη φωτός. Φανταστείτε.

Και τώρα να επιστρέψουμε στον άνθρωπο που πήγε στο φεγγάρι. Δεν μοιάζει αυτός με τη μέλισσα για την οποία σας ανέφερα!...

Ο Θεός, λοιπόν, είναι ο μόνος που μας χαρίζει τη ζωή. Δεν μπορούμε εμείς να κάνουμε τη ζωή από νεκρή ύλη....

– Πάτερ, να μας πείτε, τι σπουδές έχετε, τι είστε;

– Είμαι απλός μοναχός, τσομπάνος στα πρόβατα του Μοναστηριού μου.

Τους είπα τότε πολλά πράγματα που είχα διαβάσει στα έργα των αγίων Πατέρων.

Δυστυχώς το τρένο έφτασε τελικά στον προορισμό του και εμείς χωρίσαμε, όμως με την αίσθηση ότι είμαστε τώρα πολύ καλοί φίλοι.

(Από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» τ. 17, εκδ. Ορθ. Κυψέλης, σελ. 27)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)